

Langervaldes mežs

Langervaldes mežs senatnē ir bijusi populāra pilsētnieku atpūtas vieta

Jelgavnieks – mākslinieks, gleznotājs, pedagogs un ugunsdzēsējs Aleksandrs Strekavins (1889 – 1971) savā piezīmju burtnīcā „Par seno Jelgavu” raksta, ka 20.gadsimta sākumā Langervalda parks (agrākais Šēdiņa krogs) pie Garozes ceļa bijusi populāra jelgavnieku atpūtas vieta. Langervaldes parkā bijusi mūzikas estrāde, lapenes, soli, galdi un šūpoles. Tur bieži vien rīkotas zaļumballes, un svētdienās spēlējusi „Valdmaņa kapelle”. Parka tuvumā bijis arī Langervaldes restorāns, kurā ceptas gardas krējuma kūkas (pēc Ģ.Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzeja Arhīva materiāliem).

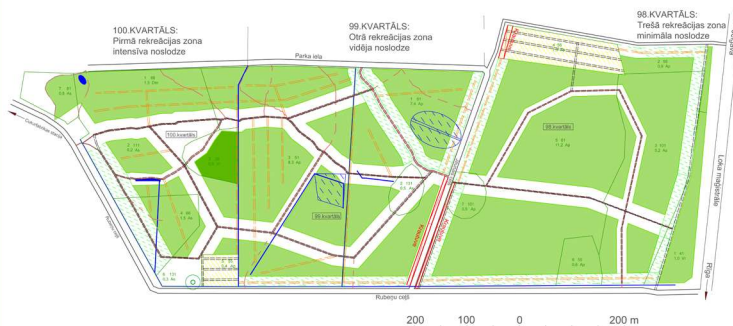
Uz parku no Jelgavas varēja nokļūt pa Lielupi ar mazu tvaikonīti „Huelva”, kura piestātne atradās pie kādreizējā Langervaldes spirta brūža – kilometra attālumā no parka. A.Strekavins raksta, ka atgriešanās no šādiem pasākumiem Langervaldes mežā bijusi nemierīga, tvaikonītis bijis pārpildīts, vīrieši bijuši „pacilātā garastāvoklī”, un pārpildītais kuģītis stipri šūpojies. Zināms, ka tagadējā Langervaldes meža teritorija ir bijusi slavena 1905. gada revolucionāru mītiņu un apspriežu vieta.

Langervaldes mežs atrodas Jelgavas pilsētas teritorijas austrumu daļā, kur meža teritoriju divās daļās sadala Jaunais ceļš. Langervaldes meža ģeogrāfiskais novietojums pilsētā pie apvedceļa, kā arī esošais pieejamības nodrošinājums ar piebraucamajiem ceļiem, sabiedrisko transportu un dzelzceļu, ļauj šo meža masīvu iekļaut pilsētnieku ikdienas dzīvē.

Langervaldes meža apsaimniekošanas rezultātā pilsēta ir par vienu labiekārtotu dabas vides teritoriju dažādām rekreācijas aktivitātēm – pastaigām, piknikiem, dabas vērošanai, skriešanai, slēpošanai, riteņbraukšanai u.c. Meža teritorijas apsaimniekošana, izcērtot mazvērtīgos un bīstamos kokus, samazinot pamežu, kā arī izveidojot pastaigu takas un labiekārtotas atpūtas vietas pilsētnieku vajadzību apmierināšanai pēc atpūtas dabiskā un drošā vidē. Nākotnē meža teritorija kļūs par Jelgavas izglītības iestāžu mācību ekskursiju vietu, lai apgūtu ne tikai novada vēsturi, vides zinības, bioloģiju, bet arī vizuālās mākslas mācību priekšmetus.

Langervaldes mežs ir nozīmīga teritorija Jelgavas pilsētas zaļajā infrastruktūrā, kurai ir arī īpaša kultūrvēsturiska nozīme. Langervaldes mežā atrodas arī valsts nozīmes dižozols. Langervaldes mežā ir viens dižkoks – ozols. Langervaldes dižozols atzīts par vietējas nozīmes dižkoku (apkārtmērs ir 3,85 m). Ozols pēdējo gadu laikā „atbrīvots” no krūmiem, tādējādi atsedzot skatu uz dižozolu.

Langervaldes mežs top iedzīvotājiem draudzīgāks – 2017.gada vasaras sākumā uzstādīti tiltiņi un laipas, savukārt šobrīd teritorijā redzami arī koka un metāla dzīvnieku tēli, ko mācību gada laikā veidojuši studenti. Rīgas Mākslas un mediju tehnikuma audzēkņi sadarbtībā ar LLU ainavu arhitektūras studentiem izstrādāja astoņus aļņu un briežu tēlus no koka un metāla. Tādā veidā «Stila mēbeļu modelēšanas» un «Metālmākslas izstrādājumu modelēšanas» programmu studenti palīdzēja padarīt apmeklētājiem pievilcīgāku Langervaldes mežu.

APZĪMĒJUMI:

- Dabiska meža teritorija, kur veikta kopšanas cirte. No apauguma atbrīvoti lieli dimensiju koki un koki ar ainavisku/ekoloģisku vērtību
- Izkopts mežs 20m attālumā no takām, izcērtot pamežu un saglabājot kokveidīgos krūmus
- Stādīta ozolu jaunaudze
- „Zinātnes apšu audze”
- Izkopta mežmala 20 m platā joslā, veicot izlases cirti un daļēju pamežu tīrīšanu
- Mitraines un grāvji
- Dižkoks ar 10m buferzolu
- Tehnoloģiskie koridori, 3m plati
- Pagaidu tehnoloģiskie koridori bojāto koku pievešanai
- Maģistrālās takas ar šķeldas segumu
- Savienojošās takas ar šķeldas segumu
- Esošās takas, kas netiek labiekārtotas

Teritorija sastāv no trīs meža kvartāļiem, un tās kopējā platība ir 50,3 ha.

1.zona: intensīvas rekreācijas zona izkoptā mežaparka vidē, akcentējot kultūrvēsturisko sasaisti ar pirmskara laikā šajā teritorijā esošo Langervaldes parku un iecienītu jelgavnieku atpūtas vietu, kā arī informējot apmeklētājus par bijušo apsaimniekošanas veidu – parkveida plāvu. Zona atrodas vistuvāk pilsētas centram un autostāvvietai Rubeņu ceļā, tā ir visintensīvāk apmeklētā zona. Apmeklētāji var pārvietoties pa takām, kas klātas ar mulču.

2.zona: vidējas intensitātes rekreācijas zona apsaimniekotā mežaparka vidē, saglabājot bioloģiskās daudzveidības vērtības – dabiskas mežaudzes teritorijās. Apmeklētājiem ir iespēja veidot kontaktu ar dabisku meža vidi, izbaudot klusumu un meža skaņas, tajā pašā laikā nodrošinot ērtu pārvietošanos pa galvenajām vai mazākas noslodzes takām, kas klātas ar mulču.

3. zona: mazas intensitātes rekreācijas zona (atrodas vistālāk no autostāvvietas, pie Loka maģistrāles). Šo zonu apmeklē vismazāk cilvēku, te notikusi minimāla mežaudzes apsaimniekošana, saglabājot dabiskos meža biotopus un mežaudzes ekosistēmu kopumā. Šī zona savienojas ar pārējām rekreācijas zonām ar labiekārtotu maģistrālo taku, pa kuru varēs atgriezties autostāvvietā, vai arī turpināt pastaigu un sportiskās aktivitātes meža masīvā aiz Loka maģistrāles.

Kopumā atpūtniekiem ir iespēja izvēlēties dažāda garuma takas: mazais loks (~800m) atrodas pirmajā rekreācijas zonā, ~1250m un ~1700m takas atrodas otrajā zonā, bet ~3000m taka savieno visas trīs rekreācijas zonas. Lokveida takas nodrošina atgriešanos autostāvvietā, kā arī iespēju iziet no meža un turpināt pastaigu pa kādu no ielām.

Teritoriju apsaimnieko Latvijas valsts mežzinātnes institūta Silava un Latvijas Lauksaimniecības universitātes dibināta publiska aģentūra Meža pētīšanas stacija.

